

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. Corollaria ex dictis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

rentia inter cognoscencia & non cognoscencia etiam quoad receptionem formarum accidentalium.

14. Respondeo igitur: in hoc esse diversitatem, quod non cognoscencia nec sint apta in se recipere formas, seu quidditates alienas substantiales tam in modo essendi naturali, quam intentionali; nec formas accidentales in modo essendi naturali sine multiplicatione individuali; at verò cognoscencia sunt apta recipere formas alienas, vel substantiales, vel accidentales individualiter indistinctas in esse repræsentativo à suis objectis, quorum sunt forma.

§. III.

Corollaria ex dictis.

15. Inferitur ex dictis primò. Non posse per absolutam potentiam dari spirituales substantias, quæ non sit intellectiva.

Primò: quia hoc ipso, quod ejus forma non sit immerfa materiæ, habet capacitatem, ut cum propria forma retenta induat alias formas, sed hoc est esse intellectivum, ergo.

Secundò. Quia implicat substantia, cui non sit assignabilis aliquis actus & motus proprius: sed non est substantia spirituali quæ tali assignabilis aliquis actus & motus proprius, quam intellectio, ergo. Minor probatur: ista operatio & actus vel esset Motus localis, vel volitio. Non primum, tum quia iste etiam convenit corporeis, tum quia substantia spiritualis non movetur localiter nisi per determinationem sui intellectus & volitionis. Non secundum: quia volitio essentialiter supponit cognitionem.

16. Dices: Non implicat substantia spiritualis, quæ careat omni operatione spirituali; ergo nec implicat substantia spiritualis, quæ non sit intellectiva. Consequentia est manifesta. Anteced. probatur à pari. Non implicat substantia corporea & materialis, carens omni operatione materiali; ergo etiam non implicat substantia spiritualis carens omni operatione spirituali. Antecedens probatur: Cælum empyreum non est operativum juxta D. Th. in 2. dist. 2. q. 2. a. 3. ergo datur defecto corpus & substantia materialis non operativa.

17. Respondet Godoy distinguendo antecedens ultimæ probationis: Cælum empyreum non est operativum, in quantum caret actuali influxu, conc. in quantum destituitur virtute proximâ influendi, & materialiter operandi, nego. Ex quo tantum sequitur, non implicare substantiam spirituales, quæ nunquam intelligat, non autem quæ caret virtute tam radicali, quam formali proximâ intelligendi.

Verum difficile videtur, DEUM creasse corpora, quæ perpetuò careant omni connaturali operatione, cum hoc sit contra inclinationem & ordinem naturæ: nam juxta vulgare

axioma: *unumquodque operatur secundum quod est in actu*: Cum igitur cælum empyreum inter omnia corpora maximè sit in actu, maximè oportet esse operativum.

Igitur Angelicus Doctor, non omnem operationem negavit cælo empyreo, sed illam, quæ fit per motum localem, uti patet ex 1. p. q. 66. a. 3. ad 2. & quodlib. 6. a. 19. Unde sicut alia corpora cælestia non per solum motum localem in hæc inferiora influunt (aliis cum ad Josue præceptum sol stetit per duodecim horas, adeoque juxta Interpretes tota simul cælorum compages suspensa hæsit, corpora subcælestia omni fuissent inflexu destituta) sed etiam per lucem, & qualitates occultas, ita neque empyreum, tametsi per motum non influat, aliâ omni virtute, & operatione privari debet.

Respondeo igitur negando utrumque antecedens. Neque plus ex S. D. probatur, quam quod empyreum non sit operativum per motum localem. Adde, quod, ut restè adnotavit Godoy, iste modus arguendi tantum inferat, quod possit dari substantia actu non intelligens per suspensionem & denegationem Divini concursus, non verò quæ non sit intellectiva.

Inferitur secundò. Implicare substantiam purè corpoream & materialem, quæ sit intellectiva. Ratio est: quod implicet essentialia impedimentum intellectiois componi cum intellectiois; sed materialitas est essentialia impedimentum intellectiois: unde quod aliquid est materialius, tantò magis recedit non tantum à cognitione, sed etiam à vita: ergo quod est purè materiale non potest esse intellectivum.

Inferitur tertio. Alienam esse à mente & sensu D. Thomæ explicationem, quod materiale sit idem ac imperfectum, immateriale verò idem, quod perfectum; neque, ut inquit Godoyus, hanc esse explicationem, sed correctionem D. Thomæ. Etenim D. Thomas sumit immaterialitatem tanquam medium præ aliis connexum cum esse cognoscitivo, ex quo specialiter, & non sub communi & generica aliqua ratione perfectio intellectiva DEI possit inferri: sed esse perfectum non est tale medium speciale, cum ex illo DEUS non minus probetur volens, justus, misericors, quam intelligens, aut sapiens. Secundò S. Th. 1. contra gentes. c. 44. a. 4. probat DEUM esse intellectivum, quia est immaterialis, & a. 5. probat ex eo, quia est summè perfectus; ergo non potest immaterialitatem, & perfectionem accipere pro rationibus synonymis, cum alias inani repetitione fuisset usus. Tertio, quia planta est in suo genere perfecta, nec tamen est cognoscitiva: non ergo præcisè ex perfectione rectè inferitur esse cognoscitivum.